

Algemene Jaarvergadering - Peter Albers en Paul Vleugels -

Op 24 april jl. vond de eerste Algemene Jaarvergadering plaats van de Stichting Chenrezig Nederland. Een klein aantal sponsors en donateurs wilde zich op de hoogte stellen van het reilen en zeilen van de Stichting en waren naar Amsterdam gekomen. In het zonnetje op het gastvrije terras van penningmeester Monique Severens werd de vergadering door Paul Vleugels geopend. Er werd voor alle aanwezigen op de voor de voorzitter karakteristieke wijze (puntig, doorspekt met anekdotes en wetenswaardigheden) verslag gedaan van alle activiteiten van het afgelopen jaar. Na een korte presentatie over de ontstaansgeschiedenis van de stichting werden per werkveld Gosok Ladang en Bylakuppe de verschillende activiteiten besproken. Tevens werden zowel het intern functioneren van de stichting als de werkrelatie met de werkvelden in India besproken en vooruitgekeken naar toekomstig te verwachten ontwikkelingen en acties/projecten. Het geheel werd afgesloten met het financiële overzicht.

Overigens voor degenen die geïnteresseerd zijn in het jaarverslag; dit is te verkrijgen door € 5,- over te maken op onze bankrekening (Postbank nummer 9229461 o.v.v. SCN jaarverslag 2004). Men krijgt het dan auto-

matisch per post thuis gestuurd. Diegenen die aanwezig waren tijdens de Algemene Jaarvergadering krijgen het jaarverslag 2004 automatisch thuisgestuurd, zonder extra kosten.

Gosok Ladang zowel de individuele sponsoring van monniken als projecten in dit klooster:

Sinds de stichting de Ladang ondersteunt is er sprake van een redelijk stabiele situatie. Hoewel de afgelopen jaren door grote schenkingen vanuit Taiwan nieuwe monniksverblijven werden gebouwd blijkt dat de steun vanuit Nederland juist zeer essentieel is op het terrein van dagelijks levensonderhoud; gezondheidszorg en voeding. Wij nemen hier de rol over welke traditioneel werd vervuld door de familie maar door de vluchtelingensituatie en de politieke houding van de Chinezen werd verstoord. Deze constante geldstroom vanuit Nederland heeft er voor gezorgd dat de Ladang binnen het Tibetaans Boeddhisme een toonaangevend college werd voor de studie van Boeddhistische filosofie. De stichting heeft door onze jaarlijkse evaluaties een goed zicht op ontwikkelingen binnen het klooster. Paul zal het komende jaar alle studenten/monniken van dit college gaan inventariseren en zo de sponsoring buiten Nederland, en in het bijzonder Frankrijk, gaan ondersteunen.

Het afgelopen jaar zijn veel nieuwe monniken in het klooster ingestroomd. Door de recentelijk verslechterende gezondheidssituatie in Tibet zijn deze monniken vaak ziek (tuberculose). Daarnaast waren er de afgelopen maanden enkele monniken gewoon ziek geworden (nierstenen/koliek, galblaas, blindendarm en amoebecysten in rectum). Men heeft geld kunnen lenen, zodat deze monniken geopeerd konden worden, omdat wij wisten dat we al voldoende schenkingen hadden om dit weer af te betalen en dus garant konden staan. Zonder ons geld waren deze monniken niet geopeerd.

Een ander deel van ons geld zal gebruikt worden voor de aankoop van een transformator met veiligheidssysteem (regelmatig wisselt de netspanning in India zo sterk dat lampen exploderen en koelkasten doorbranden, dit is geen grapje), zodat de Ladang aangesloten kan worden op het elektriciteitsnet. Tot nu toe werd er illegaal elektriciteit afgetapt! Gemiddeld heeft men dan 6 uur elektriciteit per dag. De rest probeert men in de Ladang met een generator op te vangen, hoewel deze relatief erg duur zijn door de hoge energiekosten. Tibetanen zijn van huis uit gewend om met zonne-energie te werken en er is ooit een zonnepaneel via Taiwan geschonken. De capaciteit is echter volstrekt onvoldoende. Omdat deze in aanschaf zeer kostbaar zijn, zal het alternatief voorlopig incidenteel de generator zijn en lampen op accu's (op te laden in die 6 uur netstroom) EN ge-

woon een kaars.

Verder waren er twee schenkingen voor gebedsdiensten, deze worden altijd gehouden tijdens onze jaarlijkse evaluaties en Paul draagt dan zorg dat iedere monnik zijn salaris krijgt uitbetaald (doet hij zelf). Tevens was er dit jaar een specifieke schenking met een religieuze bestemming. Hiervan heeft Paul brokaat kleren voor enkele beelden laten maken. Men kan dit allemaal op de nieuwe foto's op onze website verder bekijken.

Tevens was er een donatie zodat de tuin verder afgewerkt kan worden (afvoer water tijdens regentijd en dus voorkomen van muskieten broedplaatsen en een grasmaaier). Voor een meer gedetailleerd verslag van de financiële verantwoording verwijzen we graag naar ons jaarverslag 2004.

Bylakuppe zowel individuele sponsoring van kinderen als projecten: Namgyal Clinic en Ghulledahalla School:

Sinds de stichting actief werd in de Bylakuppe vluchtelingenkampen veranderde er weinig. Kamp 5 en 6 zijn de armste kampen onder de Bylakuppe kampen en heet ook wel Ghulledahalla. Tevens sponsoren we 50 kilometer verder bij Hunsur in de Gurupura kampen ook enkele kinderen. In de Bylakuppe kampen zijn wij de enige buitenlandse organisatie die financiële ondersteuning biedt en afwijkend van enkele andere kampen heeft men nauwelijks familieleden welke buiten het subcontinent (India, Nepal en Bhutan) wonen en dus financiële ondersteuning zouden kunnen bieden.

Vooraf de sponsoring van kinderen nam het afgelopen jaar een grote vlucht. Momenteel krijgen meer dan 20 families een financiële ondersteuning om een kind te laten studeren. Meerdere van deze sponsorings lopen al over een periode van 5 tot 10 jaar en sommige van deze kinderen zitten nu op een secundaire school. Voor de nabije toekomst (vanaf 2008) zal gekeken moeten worden welke van deze kinderen naar een vervolgstudie gaan. Duidelijk is dat lang niet iedereen de kwaliteit en interesse heeft om dit te doen. Dit zal zeker nog vaker aanbod komen in de toekomstige nieuwsbrieven. Meerdere kinderen werden dit jaar thuis bezocht.

Daarnaast werden de projecten in Ghulledahalla bezocht. In de Namgyal Clinic was een wijziging van het bestuur geweest en we werden voorgesteld aan alle nieuwe bestuursleden: zowel de oudsten vanuit beide kampen als het dagelijkse bestuur. Onze intermediair Tenzin Rabten nam plaats voor de komende jaren in dit bestuur.

De constructie van de nieuwe watertank en toilet was volledig volgens wens verlopen en men

had een duidelijk financiële verantwoording geschreven, inclusief de uitgaven voor de ambulance.

Toilet, oude situatie

Toilet en watertank, nieuwe situatie

Er waren naast de jaarlijks ongeveer gelijk grote onkostenpost voor kostenloze medicatieverstrekking aan de allerarmsten geen echte grote verzoeken voor dit jaar. Wel werd gevraagd om een ondersteuning in de salarissen gezien de slechte opbrengsten tijdens de jaarmarkt (men heeft vorig jaar in India een slechte oogst gehad). Dit werd afgewezen omdat de stichting geen structurele overname van vaste lasten op zich neemt. Er werd gekeken naar alternatieven en er komt meteen na de volgende oogst (de regentijd was vroeg dit jaar en dat voorspelt meestal een goede oogst) een nieuwe jaarmarkt.

Snel bleek ook dat iedereen in de kampen het geld gunt aan de school waar men enkele 'dure' projecten had staan. De school had voor de eerste keer goed gepresenteerd tijdens de regionale scholendag en alle kostuums werden geshowd. Ook het feit dat men in staat was om instrumenten te kopen, bleek het begin om weer vorm te gaan geven aan een stuk Tibetaans onderwijs (zang en dans). Men kwam met een verzoek om traditionele Tibetaanse danskostuums aan te schaffen zodat men het onderwijs nog verder kan uitbreiden. Maar nog hoger stond de vraag om ook een watertank te plaat-

sen bij de schoolkeuken (alle kinderen blijven over omdat beide (groot)ouders werken) en de vraag om een van de schoolpleinen te betegenen zodat tijdens de regentijd de kinderen wel buiten kunnen spelen. Men had tot in detail de kosten berekend voor zowel materiaal als arbeid (30 eurocent voor 8 uur ongeschoolde arbeid). Wat een watertank kost weten wij ondertussen al! De spanning dat een buitenlandse organisatie projectmatig financieel ondersteunt in een Tibetaanse school onder Indisch toezicht was nog duidelijk aanwezig, hoewel de onderminister van onderwijs van de deelstaat Karnataka meteen zijn toestemming gaf via de onderwijsinspectie.

Toch was er veel overleg deze keer in de Bylakuppe dorpen. Enerzijds omdat Tenzin Rabten het afgelopen halve jaar slecht bereikbaar was. Naast het feit dat zijn enige broer was overleden bleek dat hij mede door zijn werk voor ons kampoudste was geworden van kamp 5. Tenzin heeft het dus nogal druk gekregen en moest nu zonder broer ook hun land bewerken, werk genoeg dus. Anderzijds omdat het werken met één intermediair ook te kwetsbaar is. Ook Tenzin Rabten bleek hier al enige tijd mee bezig te zijn en we bleken soortgelijke oplossingen bedacht te hebben. Alles moet echter in die twee weken van jaarlijkse evaluatie worden besproken, dus dat werden heel wat mokken boterthee. Vanuit de stichting is de wens geuit om in de dorpen een werkcmité op te richten, waar

verzoeken tot ondersteuning met een financiële onderbouwing gedaan kunnen worden. Dit werkcmité verzamelt dus alle verzoeken van zowel Namgyal Clinic als Ghulledahalla School maar ook de mogelijkheden om een straat van Bylakuppe te voorzien van een riool. Daarnaast zou dit de plek kunnen zijn waar vrouwen projecten kunnen indienen: minimale kredieten. Men kan dan projectverzoeken voor het eind van een kalenderjaar naar Nederland sturen. Maar dit werkcmité kan ook voorwerk doen, voordat wij naar India gaan zoals: foto's maken van alle kinderen met een sponsor, financiële verslagen schrijven en de jaarlijkse verslagen van de ontwikkelingen per kind maar ook voor het volgende jaar een 'Nederland Dag' met koekjes, 'ezeltjeprik' of zoiets voorbereiden. Het ligt in de planning dat dit werkcmité in 2006 gaat draaien, en moet bestaan uit vrouwen en mannen. Het was even zoeken maar Paul is al een vrouw tegengekomen. Tenzin zal in de tussentijd mensen benaderen en Paul zal dan met hem begin 2006 tijdens de jaarlijkse evaluatie de gesprekken verder voeren. Van onze projecten kan men ook de nieuwe foto's bekijken op onze website. Voor een meer gedetailleerd verslag van de financiële verantwoording verwijzen we graag naar ons jaarverslag 2004.

Tot slot werden de financiële stukken doorgenomen. Ondanks de groei zijn we goed instaat gebleken een toename van administratieve kosten te voorkomen: naast onze inschrijving bij de Kamer van Koophandel (€ 21,81) en de registratie van onze domeinnaam www.chenrzig.nl (€ 32,13 gedoneerd door onze website bouwer Mieke en haar man Jos Mickers) en de internet aansluiting (€ geen idee gedoneerd door Paul) hebben we alleen jaarlijks de 2% verzekeringspremie bij de cheques dit jaar waren deze € 147,-. Daarnaast sparen we € 50,- voor administratieve onkosten

(afschrijving printer etc.). De grootste 'onkostenpost' wordt gevormd door de nieuwsbrief. Maar dit werd al in een vorige nieuwsbrief uitgebreid besproken.

Na het genot van overheerlijke vettige kop boerthee vol met zoutige klonters vet werd de Algemene Vergadering afgesloten.

Ernstige waarschuwing

-Paul Vleugels -

Ook India kent zo haar populistische politici. Onlangs werd er in de omgeving van het klooster een hotel geopend door een Tibetaanse vluchteling. Een nieuw hotel voorzien van de nodige luxe en door de rust en ruimte een opvallende gebeurtenis. Door de jaren zijn er regelmatig spanningen geweest door geheel India tussen de lokale bevolking en de Tibetanen. Ook in de Bylakuppe dorpen waren vanaf de jaren zestig regelmatig hoog oplopende irritaties tussen de lokale bevolking en de Tibetanen. Deze hebben nooit tot zeer ernstige ongeregeldeheden geleid zoals met name in het noorden van Karnataka bij Mundgod waar zelfs doden zijn gevallen. Meestal richt de irritatie zich op de grote internationale aandacht voor en geldelijke ondersteuning van de Tibetanen. De lokale bevolking voelt zich vaak terecht achtergesteld. Vaak werden deze gebieden afgesloten voor een bepaalde tijd voor buitenlanders. Net zo effectief was het instellen dat men dit gebied enkel mocht bezoeken indien men een 'special permits' had (welke veelal zeer moeilijk waren te verkrijgen en het liefst alleen 2500 kilometer verder in New Delhi). Ook in de Bylakuppe dorpen kwamen deze problemen door de jaren meerdere malen aan de oppervlakte, maar op een enkele maal na werd een escalatie steeds voorkomen. Projecten werden zo vormgegeven dat ook de lokale bevolking van de

irrigatiepompen gebruik kon maken, of men wist de voordelen van landhervormingen ook aan de Indiase bevolking duidelijk te maken, waardoor ook zij gebruik konden maken van de tractor van de een of andere buitenlandse organisatie om zo het land efficiënter te bewerken. Door de jaren zag je de lokale boerderijen mee veranderen, de verschillen met de dorpen een uur lopen verder zijn opvallend. Ook de lokale middenstand in Kushalnagar, een Indiase stad met een regionale functie op een half uur van de Bylakuppe kampen, groeit en bloeit. Juist van hieruit kwam nu echter de weerstand. De lokale horeca en hotelbranche wisten in de verkiezingstijd de politici tot actie en stellingname te forceren tegen die Tibetaanse hotels. Iedere buitenlander moet daarom een 'special permit' hebben indien hij of zij zich in de Bylakuppe kampen bevindt en indien men in de regio wil overnachten verplicht worden een kamer te huren in een van de Indiase hotels van Kushalnagar. Formeel heeft men altijd al een 'special permit' nodig indien men in deze regio reist, maar nu controleert men. Bestonden aanvankelijk begin dit jaar de controles uit het 'binnenvallen' van de Tibetaanse hotels. Deze stonden echter in april allemaal al maanden leeg en lieten zo tientallen Tibetanen zonder bestaansinkomen achter. Momenteel zoekt men door het hele klooster in alle huizen naar buitenlanders. Tijdens een van deze 'razzia's' werd ik dit jaar ook bijna gearresteerd en gedeporteerd. Veel geduld en vooral bluf en 'diplomatie' resulteerde dat wij mochten blijven omdat we ook voor de lokale bevolking 'goed werk deden'. De nogal gekunstelde 'nederige' verzoeken van de Abt van het klooster en door mijzelf geschreven uitnodigingsbrieven deden de rest. Tot mijn vertrek anderhalve week later stond men telkens (nog 3 maal) onaangekondigd ineens in de Ladang naast je als je net van het toilet, of uit de keuken kwam om te controleren of je er nog was wanneer je zou vertrekken. Even voor de duidelijkheid ik weiger in

deze situaties om te werken met steekpenningen. Volgend jaar zal het wel weer wat geluwd zijn. Toch is het raadzaam indien men dit gebied wil bezoeken hier voorbereidingen voor te treffen. Je hebt nooit goed zicht op wat er achter de schermen allemaal aan tegenstrijdige belangen meespeelt. Formeel kan men het land worden uitgezet indien men zonder toestemming in een 'gesloten' gebied is.

Het zal allemaal wel meevallen maar is zeker niet uitgesloten! Wij vanuit de stichting kun-

nen ook ons werk 'gebruiken'. Dit en de combinatie van bluf en 'diplomatie' resulteerde dat we (de politie en 'veiligheidsdienst') 'afscheid' van elkaar namen de dag voordat ik vertrok uit de Ladang. Dit is ook de reden waarom we wat meer met lokale namen werken op de website. Indiërs; het zijn soms net Nederlanders.

Kort

Bestuursvergadering 31 mei 2005

De laatste jaren kregen wij regelmatig vragen over de mogelijkheid om een monnik hier lezingen te laten geven over boeddhistische onderwerpen. De stichting is weliswaar vooral actief in een boeddhistische omgeving maar is zelf geen boeddhistische organisatie. Vele sponsors en donateurs hebben aangegeven deze scheiding niet alleen aangenaam maar ook als wenselijk te ervaren. Vanuit het klooster werd de laatste tijd echter ook aangegeven en geadviseerd om de mogelijkheden van een boeddhistisch centrum te overwegen.

Tijdens de laatste bestuursvergadering hebben we dit uitgebreid besproken, mede in relatie tot het bestuurbaar houden van onze activiteiten maar ook hoe tegemoet te komen aan deze wens tot scheiding. Wij ondersteunen natuurlijk van harte met onze kennis en tijd de mogelijkheid om monniken hier lezingen te laten geven. De activiteiten en beperkingen van centra elders laten echter zien dat zij naast mogelijkheden veel problemen en financiële consequenties hebben. Dit werd door meerdere sponsors en donateur benoemd. Het is onduidelijk hoe dit zich zal gaan ontwikkelen maar voor alle duidelijkheid dit valt buiten de activiteiten van de Stichting Chenrezig Nederland zoals beschreven in stichtingsakte en de financiële lasten zijn geheel los gekoppeld van

de stichting. We hopen echter dat veel gerezen twijfels nu zijn weggenomen, maar mocht men hierover nog vragen hebben dan horen wij het graag.

Lezing Geshe Thubten

Leuk is dat we meteen al kunnen aankondigen dat er een lezing gepland staat en wel begin juli 2005. Op zondag 8 juli zal van 14.00 tot 17.00 uur in Amsterdam Geshe Thubten Khendup vanuit Parijs een lezing geven over 'De Vier Edele Waarheden'. Iedereen wel of niet verbonden aan de stichting is hier van harte welkom. Voor nadere informatie kan men Trudy van Bodegom bellen op 06 10821108. Aanmelden vooraf is wenselijk.

Tashi Delek van het bestuur van de Namgyal Clinic

Tashi Delek van een 'paar' monniken